

VARPA, f. 1. III. ell. **VARPOR**, f. 1. pl. Redskap, som begagnas vid varpning till väf. — Kallas äfv. Skärram eller Ränträ.

VARPANKAR, n. 5. (skepp.) Ett mindre ankar, som begagnas vid varpning.

VARPBLOCK, n. 5. (skepp.) Ett block med jernskifvor, som passar i en kanonport, och tje-nar att deruti kasta bugten af ett varptåg, när det halas.

VARPGODS, n. sing. (skepp.) De kabeltåg, pertlinor och jagtrossar, hvilka begagnas vid varpning.

VARPHÅL, n. 5. (skepp.) Hål för och akter i handelsfartygs bastingering, genom hvilka förtöjning och varp utföras.

VARPHÖG, m. 2. Hög af gråberg, som blifvit afskild ifrån malmen; äfv. slagghop vid smältverk.

VARPKÄPP, m. 2. Käpp, som begagnas, då varp till väf bommas upp.

VARPNING, f. 2. Förrättningen, arbetet, då man varpar till väf, eller ett fartyg varpas. Se *Varpa*, I och II.

VARPNOT, f. 2. Ett slags not, som användes till att upprensa oreña varp. Jfr. *Notvarp*, bem. 2.

VARPRULLE, m. 2. pl. — *rullar*. (skepp.) *V-lar* kallas trårullar, som uppställas i kanonportar, för att hindra friktion under varpning.

VARPSTOL, m. 2. Se *Skärllatt*.

VAR! värrs, int. (pop.) Förkortning af: Bevars. *Ja v.! Nej v.!*

VARPTROSS, m. 2. (skepp.) Tross, utförd till varpning.

VARPTRÄ, n. 4. Se *Varpa*, III.

VARSAM, a. 2. (af gamla verbet *Vara*, gifva akt) 1) Som af försigtighet noga ger akt på allt, hvilket kan blifva farligt eller hinderligt; som väl ser sig för. *Man måste vara mycket v. vid behandlingen af denna fråga.* — 2) Som röjer, uttrycker, tillkännagifver varsamhet. *V-t handlingssätt, uttryck.* — *Syn.* (för begge bem.) Försigtig, Aktsam, Varlig.

VARSAMHET, f. 5. Egenskapen att vara varsam; varsam natur; varsamt sätt att gå till väga. *Hans v. är berömvärd. Bruka v. Gå till väga med v.* — *Syn.* Försigtighet, Aktsamhet, Varlighet.

VARSAMT, adv. På varsamt sätt, med varsamhet. *Gå v. till väga. Handtera v. Tala v.*

VARSE, värre, adv. (af gamla verbet *Vara*, se) *Blifva v., se Varseblifva. Blifva någon v. Jag har blifvit v., att...* (Fam.) *Det skall du bli v., det skall du få se.*

VARSEBLIFNING, f. 2. 1) Uppfattning med synsinnet, bemärkning. — 2) (fil.) *V-ar* kallas de enskilda, bestämda och oföränderliga tankar, som genom det reella varandets medverkan alstras i och af det menliga tänkandet.

VARSEBLIFVA, värreblifva, v. a. 5. (böjes som *Blifva*) Med synsinnet uppfatta; bemärka. *V. någon i hopen. Jag har ännu icke v-vit någon osed hos honom.* — Äfv. *Blifva varse.* — *Varseblifvande*, n. 4.

VARSEL, värsl, m. sing. (af gamla verbet *Vara*, varna) Förebådande tecken.

VARSEERRA, se *Vasserra*.

VARSKO, v. a. 2. (holl. *Wasschouwen*, sax. *warschauen*, af *schauen*, skåda) 1) (fam.) Se *Varna*. — 2) (sjöt.) Såges om utkik, då han anmälér något. *V. bränningar, en seglare.* — *V. sig*, v. r. (pop.) Taga sig till vara. — *Var-*

skodd, part. pass. Brukas äfv. (pop. o. fam.) adjektivt och betyder då: Som är på sin vakt, försigtig.

VARRNA, värrensna, v. a. 1. (af *Varse*) Blifva varse, märka.

VARSVULST, m. 3. Svulst, som varar sig.

VARSÅR, n. 5. Sår, hvarur flyter var.

VARSÄCK, m. 2. Samling af var under huden, liknande en liten säck eller påse.

VARU, varu, genitiv af substantivet *Vara*. Utgör bildningsformen för flera sammansättningar, af hvilka följande äro sjelfklara: *Varubal*, bal, innehållande varor, *V-behof*, -byte, -för-råd. -förteckning, -handel, -lager, -lista, -magasin, -mängd, -nederlag, -packe, -pris.

VARUBOK, varubók, f. 5. pl. — *böcker*. Handelsbok, som är bestämd att kontrollera varu-lagret, och har för hvarje särskilt vara ett konto.

VARUKONTO, varukån'to, n. 4. (handelst.) Konto, som belastas för alla uppköp och krediteras för alla försäljningar af varor.

VARUKUNSKAP, f. sing. eller

VARUKÄNNEDOM, m. sing. Kännedom af varor och deras beskaffenhet.

VARULEXIKON, varulæ'xikån, n. 2. pl. — *lexika*. Ordbok, som upptager alla slags varor till namn, härkomst och beskaffenhet.

VARULF, varúllv, m. 2. pl. — *ul'var*. (t. *Werwolf*, af *Wer*, moes.göt. *Vair*, man, och *Ulf*, varg) Enligt folktron, en människa, som genom trollkonster blifvit förskapat till varg.

VAS, m. 5. (lat. *Vas*) 1) Antikt, konstrikt bildadt, skönt kärl. *Etruriska v-er.* — 2) Kärl eller kruka af antik form, som brukas att sätta blommor uti o. s. v.

VASALL, -äll, m. 5. (medelt. lat. *Vasallus*) Läntagare, länspligtig person. [Vassall.]

VASALLSKAP, -ällskap, n. 5. o. 5. Länspligtighet.

VASAORDEN, värsård'n, m. 2. pl. — *ord-nar*. Svensk riddarorden, stiftad år 1772 till belöning för dem, som utmärkt sig uti åkerbruk, bergverk, konst och handel.

VASARÄG, väraräg, m. sing. Råg ifrån staden Vasa i Finland.

VASASLÄGTEN, f. sing. def. Svensk adlig släkt, som hade en stormvase i vapnet, och till hvilken konung Gustaf I hörde.

VASAÄTTEN, m. sing. def. Den svenska konungaätt, som börjades med Gustaf I af Vasa-släkten.

VASE, m. 2. pl. *vasar*. 1) Löfruska, som fiskare nedsätta i sjön, för att ditlocka fisk. — 2) Se *Stormvase*. — 3) Sadeskärfve. — 4) Bjelke, hvarpå understa golfvät i ett hus hvilat. — 5) *Vasar* kallas äfv. de bjelkar och sparrar, hvilka hvila på stöden till en brygga och förena dem. Brovase. — 6) (fam.) Pojke.

VASK, n. sing. Se *Vaskmalm*.

VASKA, v. a. 1. (isl. *Watska*, af *Vatten*) 1) Tvätta, skölja. *V. formarna i ett tryckeri.* — 2) I vasktråg borttvätta lättare stengrus från ett tyngre malmpulver. *V. guld.* — *Vaskande*, n. 4.

VASKARE, m. 5. En, som vaskar. — Deraf *Guldvas-kare*.

VASKBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. (boktr.) Borste, hvarmed å ett boktryckeri formarne vaskas.

VASKBRÅDE, n. 4. Bråde, hvarpå i ett boktryckeri formarnes vaskning förrättas.